

श्रावण

भास

सौ. अनुना ऐमं देव

302, बाय विंवा,

वृंदावन हार्दिक कोयकडे पुणे

श्रावण भासी हर्ष भाससी

दिनवड हारे चोहिकडे

क्षणात येने मरसर बोरवे

क्षणात फिकणी शुन पडे

वरनी बघता इंद्रधनुची

गोफ दुहेरी विणलामे

मंगलतोरा काय बांधले

नमोमंडपी कुणी भासे

बातकीचीं अजरामर असलेली, श्रावण महिन्याचे नैताने, अप्रतिम सुंदन वर्णन करणारी ही कविता, सर्वांनी वाढेय शिक्षण घेणाना अभ्यासलेली आहे, तोंडपाद केळी आहे. अजूनही कविता पूर्ण पाद असून अत्यंत आवडती आहे. मंदिर कविता वर नमूद ओळींपेक्षा मोठी आहे.

आषाढ महिना संपत आला की, श्रावण महिन्याचे वेध लागतात. मन मग आनंदाने नाचू लागते. श्रावण महिना सुक होईपर्यंत पाऊस सुक होऊन बरेच दिवस आलेले असतात. त्यामुळे कुठ्याकुठे काय तप झालेली धरणीभाता जळपान ककव तृप्त झालेली असते. नद्या नाळे, तलाव, सर्व पुथडी भरून वहात असतात. तर डोंगर, कडे कपाऱ्यांवरून वहाणारे खबधवे त्यांच्या पांढऱ्याबुभ्र जळधारांनी निसर्ग सौंदर्यात भर घालत असतात. अनिमित्त प्रसन्न, झुल्लाही, मानेही वातावरण असते. पानगाड झालेली सर्व झाडे पिवळे पडलेले रावत यांचे भवन रुप जाळून हिरवेगार रवरीत ताजेतवाने आलेले असते. हा हिरवारंग डेढ्याला सुरुवात गारवा देत असतो. या महिन्यात, मोनचाफा, केवडा, पारिजातक अशा अनेक फुलंमी वनस्पतींनी मृष्टीचे वातावरण सुगंधीत केलेले असते. विविध रंगी फुलांनी आडे बसलेली असतात. माणूसय काम, सर्व पक्षु, पक्षी देवगीत आनंदी असतात असे भासते.

श्रावण महिन्याला आर्गिक दुष्टीनेही आपल्या संस्कृतीत वबूपय महत्त्व आहे. श्रावण महिन्यातील

व्रतवैकल्ये तस्मै च त्रुक्तान्य चानुमामि सुक कालेन
अस्मत्तो तीर्ही व्रतवैकल्ये, विशेषकरुने । स्त्रिया
कवत असतात. आवणी कोमवावत विशेष
महत्त्व आहे. बहुतेक लोक रुपान्न कवतात.
संस्थाकाही व्रतवैकल्ये देवदाने जाऊन पूजा करणे
दुर्लभ येणे जाण फारच महत्त्व आहे. अनेक रुपी
मुनी आपल्या देशात होऊन गेल्यामुळे, धार्मिक,
अध्यात्मिक परंपरा लोभली आहे. प्राचीन कथा,
पुराणात प्रत्येक सणामागे असलेला वृत्तिश्रम, त्याने
महत्त्व सांगितले आहे. परंपरेनुसारच अस्मिताकडे
आवण महिन्यातील धार्मिक गोष्टी सणसमारंभ,
व अन्य महिन्यातील सणसमारंभ साजरे केले जाणत.
आमच आवण महिन्यात मंगळगौड पुजली जाते.
तसेच नागपंचमी, नारदीपौर्णिमा, दारकीपौर्णिमा
हे सण विशेषत्वाने मोठ्या प्रमाणात साजरे केले
जाणत.

आवण वय अष्टमी - श्रीकृष्ण जन्म साजरा
केला जातो. गोकुळ आष्टमीचा सुत्सव, म्हणुन,
वृंदावन, दारका या ठिकाणी नर साजरा केला जातोच
पण प्रत्येक घराघरात आनिशाय सुत्सवने, आनंदाने
साजरा केला जातो. कृष्णच्या देवतांमधे, दारदेवती
कृष्ण भजन, किर्तन, पोथी वाचन, कृष्णभक्ता
सांगणे असे निरनिराळे कार्यक्रम केले जाणत.
दुसऱ्या दिवशी, म्हणजे नवमीच्या दिवशी व्हं दहीहंडी
बांधून ती संस्थाकाही सार्वजनिकरित्या वाढगोपाळी-
भाषेत फोडली जाते. काही ठिकाणी दहीहंडीचा
कार्यक्रम फार मोठ्या प्रमाणावर असतो.

साप्ताहिक एकोपा, नानेमंडळीमधील
एकोपा कामच रहावा यासाठी सर्वांनी ओकन
येऊन सण साजरे करव्याची प्रथा पडली असावी
आणि त्यामुळेच त्यातील आनंदद्विगुणीत होतो यात
शंकाच नाही.

असा हा विविधतेने नसलेला आवण महिना
फारच आनंद देऊन जातो हे खरे!

ॐ अन्तरा हेमंत देव
मो. नं. ९८२३००८४०३